

Panun pakinoita

Hyvän aterian päälle käy keskustelu vilkkaana pitkässä pöydässä, jonka ääressä istuu neuvostoliittolainen taiteilijaryhmä isäntineen ja haastattelijoineen. Tulkkia tosin tarvitaan ja sehän se yhteyden ottoa vaikeuttaa, mutta selvää tulee kuitenkin. Joukossa on kuitenkin myös eestiläinen laulaja Georgi Talesh, mainio baritoni ja komea herra. Hän kiistää naurahtaen osaavansa suomea, mutta kuitenkin lyhyt keskustelu käy jotenkuten suomeksi, saksaa apuna käyttäen. Ei ole koskaan käynyt näin pohjoisessa, mutta ylioppilaana kyllä Helsingissä. Valmistautui siihen aikaan opettajakorkeakoulusta opettajaksi ja otti myös yksityisesti laulutunteja. Joutui sitten ikään kuin sattumalta 1936 Wieniin kansainvälisiin laulukilpailuihin, joissa voitti ensimmäisen palkinnon. Niin mies "löydettiin" ja siitä alkoi ura, jonka tuloksena hänellä jo nyt on Eestin kasnantaiteilijan ura. Laulanut Milanossa, Roomassa, Wienin valtionoopperassa jne. Saanut opetusta samalta opettajalta kuin kuulu Militza Korjus, jonka hyvin tuntee.

Seurueessa, joka eilen illalla esiintyi Oulussa, on monta mielenkiintoista jäsentä, kaikkiaan 15 henkeä johtajana Moskovan Tshaikovski-konserttisarjan johtaja Anatoli Rjasanov. Oulh on jo 16 vierailupaikkakunta. Yleisöä on ollut runsaasti ja haastatellut vakuuttavat sen suhtautuneen hyvin ystävällisesti esityksiin. Viulutaiteilija Boris Gutjakov, joka soitti solistina Dulun Orkesterin päiväkonsertissa sunnuntaina, vakuuttaa puolestaan, että hän on suuresti kiitollinen kapellimestari Pesoselle, joka suurenmoisesti hoiti kolme harjoitusta ja vielä suurenmoisemmin konsertin. Hän oli joustava johtaja. Taas kerran, täällä Oulussa, muistaa hän kiitollisuudella vanhaa mummuaan, joka hänet aika-

naan löysi suhtautumalla ymmärtäväisesti hänen itkulla esitettyyn haluunsa saada oma mandoliini — alle 3-vuotiaana. Siitähän se ura sitten neljä- ja puolivuotiaana alkoi. Boris on hyvin sympaattinen nuori ja lahjakas viulisti, täyttänyt vasta 22 vuotta. Myös taskentilainen solisti Gylmara Mavajeva kiittää suomalaista yleisöä, joka aivan erikoisella hartaudella ja ymmärtämyksellä on seurannut hänen tanssiesityksiään. Erikoisesti on hän sen vaistonnut silkinvalmistustanssiaan esittäessään. Ruskeaihoisella Gylmaralla on päässään kansallispukunsa kirjava myssy ja sen alta lähtee kaksi pitkää tummaa palmikkoa. Uspekistanilaisia on tanssi veressään. Hänen esityksensä kuuluuakin olevan vallan erinomaista, tanssijatar elää osansa joka soluliaan. Häntä säestää maakuntalaisensa Rahim Isahodzhajev tamburinilla ja tämä säestysesitys vetää kyllä vetoja solistille. Tamburini on Uspekistanissa ikivanha soitin. Näitä vanhoja kulttuuriperinteitä vaalitaan uskolla. Mestari luokassa on neljä muutakin uspekistanilaista tamburinin soittajaa, mutta nuorisosta kasvatetaan lisää. Arvostelijat ovat arvostelleet näiden mainittujen ja muiden esitykset hyvin korkeatasoisiksi, mutta niinpä mm. kaksi tanssijaa on Moskovan suuresta teatterista, jonne ei huonoja huolitakaan. Maineikkain näistä vieraista on kansantaitelijatar Jelisavets Tshavdar, kieviläinen oopperataiteilija, joka on kiertänyt monet maat Kiinasta ja Mongoliasta Norjaan saakka ja nyt Suomeen, jossa on ensimmäistä kertaa varsinaisesti "maissa".

Matka Päivärinteen parantolaan on edessä ja sitä ennen tarvitsevat toiset lepoa, toiset alkaa asioihin, joten aiheetta enempään!